

Skriftlig fremsættelse (5. februar 1997)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om uddannelse af lærere til folkeskolen. (Ændring af uddannelsens fagkreds m.v.).

(Lovforslag nr. L 162).

Hovedformålet med lovforslaget er at bringe læreruddannelsen i bedre overensstemmelse med de kvalifikationskrav, som folkeskolen – ikke mindst på baggrund af folkeskoleloven af 1993 – må stille til fremtidens lærere.

Selvom der er tale om en ganske markant ændring af indholdet i læreruddannelsen, fastholdes hvad der kunne kaldes »den danske model for læreruddannelse«, hvor alle uddannelsens enkelte elementer sigter mod at uddanne lærere til folkeskolen eller til anden undervisning. Det faglige, det pædagogiske og det praktiske er udadskillelige dele af uddannelsen, der understøtter og supplerer hinanden. Dette har fundet udtryk i læreruddannelsens formålsparagraf, som videreføres uændret fra den gældende uddannelse. Uddannelsen finder derfor naturligvis fortsat sted på lærerseminarierne.

Men folkeskoleloven af 1993 stiller nye krav til lærerne. I alle fag er udgangspunktet for undervisningen den enkelte elevs forudsætninger og aktuelle udviklingstrin med sigte på, hvad eleven kan nå. Som den ansvarlige for undervisningens indhold drager læreren omsorg for, at den enkelte elev får mulighed for at arbejde med stoffet på den mest hensigtsmæssige måde. Folkeskolens undervisning skal give eleverne mulighed for både faglig fordybelse, overblik og oplevelse af sammenhæng. Læreren skal tilrettelægge undervisningen, så eleverne møder skolefagernes indhold og metoder både hver for og i samarbejde. Læreren skal være i stand til at indgå i et fagligt samarbejde

med kolleger med henblik på tilrettelæggelse af tværfaglige forløb og projektarbejder.

Kernen i lovforslaget er derfor *en koncentration af uddannelsen for den enkelte studerende til 4 af skolens fag*, alle på niveau med de nuværende liniefag. Som en nyskabelse vil det efter forslaget være muligt også at vælge faget Natur/teknik som liniefag.

For at muliggøre denne koncentration af uddannelsen må *nogle af de obligatoriske fag på den nuværende 1. del falde bort*, men de tilsvarende liniefag vil naturligvis fortsat eksistere. Det gælder de tre praktisk-musiske fag, Naturfag og Historie/samfundsfag, mens Kristendomskundskab erstattes af fagområdet Livsoplysning/kristendomskundskab. Med 4 liniefagsvalg mod kun 2 i dag vil imidlertid flere studerende end tidligere blive uddannet i også disse fag på et højt niveau.

For at sikre skolens behov for lærere i alle fag, kan *fagene ikke vælges helt frit*. Alle studerende skal vælge Dansk og/eller Matematik, og de 4 fag skal repræsentere mindst 2 af følgende hovedområder: det humanistiske, det naturvidenskabelige og det praktisk-musiske. I folkeskolen møder eleverne de enkelte skolefags indhold og metoder, men de møder samtidig skolens indhold gennem samarbejde mellem fagene. Når hver lærer har en dyberegående uddannelse i 4 fag, vil den enkelte lærer i højere grad kunne bidrage til tilrettelæggelse af tværfaglige forløb, og et lærerteam på skolen vil være sikret en bred fagvifte. Denne lærergruppe er dermed bedre kvalificeret, end hvis den enkelte lærer skulle forsøge at spænde over »alle« fag. Skolelederne bør desuden i fremtiden prioritere højere, at den enkelte lærer kun får ansvar for undervisningen i de fag, læreren er uddannet i på seminarieret eller ved senere videreuddannelse. Dette vil yderligere bidrage til at styrke kvaliteten af undervisningen.

Det har været overvejet at binde den enkelte